

שיחת הגאולה

הגליון השבועי של ימות המשיח

1548

ב"ה | ערב שבת קודש פרשת שמיני | כ"ז ניסן חודש הגאולה ה'תשפ"ה (25.4.25)

לפעול ולעשות בכל הכח

בזמן זה, כאשר הגאולה נמצאת בפתח הדלת ומצפה שיסחבו אותה פנימה, הרי שמוטלת על כל אחד מאיתנו אחריות אישית - לפעול ולעשות ככל שביכולתנו להביא בפועל ממש להתגלות הרבי שליט"א מלך המשיח

חדשות טובות

התועודיות כ"ח ניסן

בשבת זו, מציינים את התאריך כ"ח ניסן, בו הרבי שליט"א מלך המשיח אמר בשיחתו הידועה: אני מוסר את הענין אליכם: עשו כל שביכולתכם להביא בפועל את משיח צדקנו בפועל ממש. במוקדי חב"ד יתקיימו התועודות בהם יעוררו לקבלת החלטות טובות בפעולות להוספה להבאת הגאולה האמיתית והשלימה.

נערכים לתהלוכות

נפתחו ההכנות לקראת ל"ג בעומר, ובמרכזן התהלוכות לכבודו של רשב"י - לקבלת פני משיח צדקנו. במוקדי חב"ד יוצאים במיזמי פרסום להבאת המשתתפים בתהלוכות.

חידון גאולה ומשיח ארצי

בימים אלו מתחיל בישיבות חב"ד ברחבי הארץ, מבצע ההכנה לקראת חידון גאולה ומשיח הארצי מטעם ארגון את"ה העולמי, במהלכו ישנו התמימים שיחות יסודיות רבות מתוך סדרת "ליקוטי שיחות גאולה ומשיח" וירכשו בהן בקיאות מקיפה. התמימים שיגיעו לרמת הבקיאיות הרבה ביותר יזכו להיות נציגי ישיבתם במעמד הגמר של החידון שיתקיים בעז"ה ב"כינוס התמימים הארצי" בעוד חודשיים.

של חורבן בית המקדש, את מלך המשיח שנולד באותו תשעה באב. הציפיה והאמונה לביאתו, ליוו את היהודים בכל תחנה בה עברו במהלך נדודיהם - "אני מאמין בביאת המשיח... בכל יום שיבוא". שלש פעמים ביום, מזכיר כל אחד בתפילתו את הציפיה לבואו של משיח, אמונה יוקדת בביאתו המיידית ניצתה גם ברגעים הקשים ביותר. גם בעת שמחות אנו לא שוכחים להזכיר ציפיה זו.

אך, כעת, כשאנו נמצאים בדור הראשון של הגאולה, כאשר, כדברי הרבי שליט"א מלך המשיח, "הגאולה נמצאת בפתח הדלת ורק מחכה לכל אחת מאיתנו שיסחבו אותה פנימה", הרי שלצד האמונה והציפיה, מוטל עלינו האחרייות לפעול ולעשות ולהוריד את הדברים לכדי פעולות ממשיות.

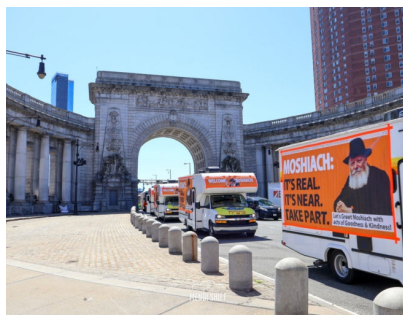
אחריות אישית

וכדברי הרבי שליט"א מלך המשיח בדבר מלכות של פרשת שמיני תנש"א: "כל יהודי, אנשים נשים וטף, יש לו אחריות להוסיף בעבודתו להביא את משיח צדקנו בפועל ממש. אין לסמוך על אחרים ואין להטיל עבודה זו על אחרים; זו היא עבודה של כל אחד ואחת, כל אחד ואחד צריך לעשותה בעצמו.

במה מתבטאת עבודה זו? בהוספה בתורה ובמצוות, בלימוד התורה (נגלה ופנימיות) וקיום המצוות בהידור, וכן - להשפיע על אחרים שיוסיפו אף הם בתורה ובמצוות".

את יום השבת הזו, ואת התועודות הנערכת בה לרגל שבת מברכים נקדיש להחלטות טובות לפעולות ממשיות ומעשיות לפעול את התגלותו המלאה והמושלמת של הרבי שליט"א מלך המשיח בגאולה האמיתית והשלימה, ותיכף ומיד ממש!

שבוע שכולו אמונה ופעולה להבאת הגאולה האמיתית והשלימה. תחילתו בסעודת משיח שחתמה את חג הפסח - סעודה שבה הורדנו את האמונה מדיבור לעשייה ממשית, באכילת מצות ושתיית ארבע כוסות. בשבת זו מציינים את יום כ"ח בניסן, בו נאמרה השיחה הידועה: "עשו כל אשר ביכולתכם".

מקבלים פני משיח בניו יורק

שיירת התנאים ב"א ניסן, הגיעה מ-770 לרחבי מנהטן לפרסום בשורת הגאולה

תזכורת קטנה למילים הנוקבות אותם אומר הרבי שליט"א מלך המשיח בשיחה בשנת תנש"א. להלן חלק מאותה שיחה: "היתכן שמבלי הבט על כל הענינים - עדיין לא פעלו ביאת משיח צדקנו בפועל ממש?...! דבר שאינו מובן כלל וכלל!"

...הדבר היחיד שיכולנו לעשות - למסור הענין אליכם: עשו כל אשר ביכולתכם - ענינים שהם באופן דאורות דתוהו, אבל, בכלים דתיקון - להביא בפועל את משיח צדקנו תיכף ומיד ממש!

...ואני את שלי עשיתי, ומכאן ולהבא תעשו אתם כל אשר ביכולתכם.

והיה רצון שימצא מכם אחד, שנים, שלשה, שיטכסו עצה מה לעשות וכיצד לעשות, ועוד והוא העיקר - שיפעלו שתהיה הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש, תיכף ומיד ממש".

לסחוב את הגאולה פנימה

הנעה לפעולה ממשית, לא להסתפק בכל מה שהיה עד עתה, אלא צורך ממש לעשות, ולא סתם לעשות, אלא ככל שביכולתנו כדי לסיים את המשימה הכבירה.

כבר ברגע חורבן המקדש, התחילה הציפיה לביאת המשיח. המדרש מספר על היהודי שבעקבות דברי ערבי, יצא לחפש, באותו יום

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

חטאם של שני בני אהרון הצדיקים

'המגיד', הוא הוא ר' אברהם המלאך, כאשר אדמו"ר הזקן ילמד אותו את תורת הנגלה, ור' אברהם ילמד את אדמו"ר הזקן את תורת החסידות.

פעם אחת, לאחר לימוד של עניין עמוק ביותר בחסידות, ראה ר' אברהם את אדמו"ר הזקן אוכל בייגל עם חמאה. ר' אברהם תמה כיצד ייתכן שלאחר לימוד עניינים כל כך נעלים אדמו"ר הזקן מתיישב לאכול דבר גשמי וטעים דווקא, בייגל עם חמאה.

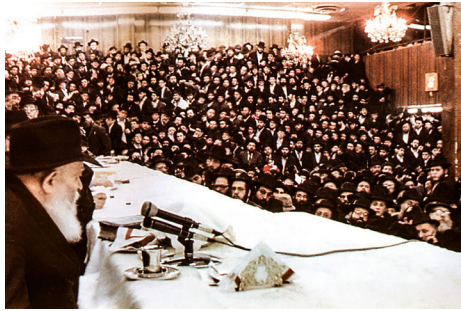
כששאל אותו לפרש המעשה, השיב אדמו"ר הזקן שמרוב עומק הלימוד הוא חש שכמעט פרח נשמתו, ולכן הוא היה מוכרח לאכול משהו גשמי כדי לחזק את עצמו ולהשאיר את הנשמה מלובשת בגוף.

דווקא למטה

סיפור זה ממחיש את ההבדל המהותי שהיה בין שניהם: ר' אברהם, למרות שהיה אדם גשמי, והיו לו ילדים וכו', היה מכונה "ר' אברהם המלאך", כי הוא תמיד נהג בקו רוחני ושאל כלפי מעלה, ואילו לעומתו אדמו"ר הזקן הדגיש דווקא את עבודת ה' בתוך העולם הזה - להוריד את הרוחניות לתוך הגשמיות, לא לברוח מן העולם, אלא לרומם אותו ולעשותו דירה לקב"ה דווקא כאן, בתוך הגוף והחומריות.

זו בדיקת הכוונה של המשכן - להמשיך את הקדושה בתוך העולם הזה, ולהכין את העולם לקראת הגאולה האמיתית והשלמה בהתגלות השלמה של הרבי שליט"א מלך המשיח, בגאולה האמיתית והשלמה תיכף ומיד ממש.

(על פי לקוטי שיחות חלק כ"ז עמוד 267)

פעם אחת, לאחר לימוד של עניין עמוק ביותר בחסידות, ראה ר' אברהם את אדמו"ר הזקן אוכל בייגל עם חמאה. ר' אברהם תמה כיצד ייתכן הדבר?

"כלות הנפש", תשוקה כה עזה לרוחניות עד שהם שכחו את תפקידם להישאר בתוך העולם.

בייגל עם חמאה

את הרעיון הזה אפשר לקשר לסיפור הבא: כאשר אדמו"ר הזקן הגיע מליטא בפעם הראשונה לרבו - המגיד ממעזריטש, ורק החל להיכנס לעולמה של תורת החסידות, סוכם שהוא ילמד ביחד עם בנו של

בפרשת שמיני אנחנו קוראים את הסיפור על נדב ואביהוא, בני אהרון הכהן, שנכנסו שתויי יין למקדש והקריבו "אש זרה", ובעקבות כך מת.

המעשה הזה, שנראה בפשטות כחטא חמור, מעורר שאלה גדולה: איך ייתכן שדווקא נדב ואביהוא - צדיקים גדולים שעליהם אמר משה לאהרון "עכשיו אני רואה שהם גדולים ממני וממך" - יכשלו בכזה דבר?

האור החיים הקדוש מבאר שהמעשה של נדב ואביהוא לא נבע מתוך מרידה בה' חס ושולם, אלא להפך - מפני גודל תשוקתם להידבק בקדוש ברוך הוא. הנשמה שלהם בערה כל כך בקרבתם אל ה' עד שנפשם כלתה ופרחה מהגוף, וכפי שנאמר בפסוק שסיבת מיתתם הייתה: "בקרבתם לפני ה'", כלומר מרוב גודל התקשרותם וקרבתם לה'.

אש זרה במשכן

האש שהקריבו לא הייתה "אש זרה" במובן השלילי של אש שזרה לקדושה, אלא זו הייתה אש שזרה לייעוד של המשכן. המשכן נועד להמשיך את הקדושה לתוך גשמיות העולם, כנאמר "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", ואילו נדב ואביהוא פעלו בתנועה הפוכה מייעודו של המשכן ויצרו היפרדות של הנשמה מן הגוף, וזה היה החטא שלהם.

בתורת החסידות מבואר שמשמעות העניין שנדב ואביהוא נכנסו "שתויי יין" למקדש, רומזת ל"יין של תורה" - פנימיות וסודות התורה. נדב ואביהוא היו "שתויי יין" בכך שעסקו בלימוד סודות התורה ומשום כך גברה תשוקתם לפני ה' עד שהם הגיעו למצב של

דבר מלך

עשו כל שביכולתכם

הדבר היחיד שיכולני לעשות - למסור הענין אליכם: עשו כל אשר ביכולתכם - עניינים שהם באופן דאורות דתוהו, אבל, בכלים דתיקון - להביא בפועל את משיח צדקו תיכף ומיד ממש! .. ואני את שלי עשיתי, ומכאן ולהבא תעשו אתם כל אשר ביכולתכם. ויהי רצון שימצא מכם אחד, שנים, שלשה, שיטכסו עצה מה לעשות וכיצד לעשות, ועוד והוא העיקר - שיפעלו שתהיה הגאולה האמיתית והשלמה בפועל ממש, תיכף ומיד ממש.

(שיחת אור לכ"ח ניסן תנש"א - מוגה)

ניצוצות של גאולה

וימותו לפני ה' (שמיני, ג)

יש לפרש ענין נדב ואביהוא, דהנה איתא בספרים שבחינת יחידה אי אפשר להשיג אלא במסירת נפש, וכבר היו קדושים שהשיגו בחינת יחידה אך נתפרדה נפשם מעל גויתם, והרבותא במשיח שישאר בחיים בזה העולם. (שם משמואל)

וידום אהרון (שמיני, ג)

בילקוט וידום אהרון, מה היה לו לומר, וביום השמיני ימול בשר ערלתו, ופירש כ"ק אבי אדמו"ר זצלה"ה דשמיני רומז לימות המשיח, וכינור של ימות המשיח של שמונה נימין, ולעתידי כתיב (דברים ל') "מל ה' אלקיך את לבבך" וגו', ומילת הגוף רומזת לזה, ועל כן מילה בשמיני.

והנה אמרו רז"ל בחטא נדב ואביהוא, שהורו הלכה בפני

רבו, ונראה דלעתידי לא יהיה שייך זה האיסור, שהרי כתיב (ירמיה ל"א) "לא ילמדו עוד איש את רעהו וגו' דעו את ה' וגו', וזה שהיה יכול אהרן לומר, הלא כתיב וביום השמיני ימול, שרומז לעתידי, ואם כן כאן, שהוא שמיני למלואים נמי רומז לעתידי, ואם כן אין עליהם עון במה שהורו הלכה בפני רבו.

(שם משמואל)

טמאים הם וטמאים יהיו לכם (שמיני, יא, לה)

והוא באמת כל הטומאות שנמצאו בבעלי חיים, ועל ידי טהרת הלב מיצר הרע, וכמו שיהיה לעתידי, דכתיב והסירותי את לב האבן משרכם וגו', על ידי זה יתבטל כל הטומאות הבאים על ידי יצר הרע והקליפות כאמור.

(שם משמואל)

שיחת הגאולה

הגיון השבועי של ימות המשיח

האגודה למען הגאולה האמיתית והשלמה המייסד והיו"ד: הרב זמרוני עיק | העלון י"ל ע"י מסודות חינוך חב"ד בני-ים | עיר הגאולה כ"ט בנובמבר 50 | המערכת: חיים עיק, יצחק רחמי, בני פרישמן | אימייל: office@hageula.com | אינטרנט: hageula.com | מו"ל: מנחם מנדל הכהן מברסלב | לנתונים והזמנות: 054-398-6770 | אינטרנט: moshia.net | תמונת הרבי שליט"א מלך המשיח בחיית: ש. רומני | להצטרפות לרשימת התפוצה באימייל: menuim@sichathageula.com

לפי שעון קיץ	ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע	ניו-יורק
הדלקת נרות	18:39	18:55	18:47	18:56	19:28
יציאת השבת	19:55	19:57	19:57	19:56	20:31

הפטרה: ויסק עור דוד - איש לביתו (שמואל ב, א - יט) | פרקי אבות: פרק ראשון מברכים חודש אייר: המולד - אור ליום ב, שעה 8, 30 דק, 8 חלקים. ראש חודש: ביום שני ושלישי

ניסים גלויים
בפניה לרבי שליט"א מלך המשיח בבקשת ברכה, עשה והודרכה באמצעות אגרות הקדוש
חינוך נכתב: 03-9412-770
www.igrot.com

החזקת ספר החת"ת וקופת צדקה
יש ללמוד כל יום את השיעור היומי בחומש, תהילים, ותניא.
הוראת מלך המשיח שהצילה אלפים:

לרקוד על הנסים

בעמדנו בסמיכות לסיום חודש ניסן, "חודש הגאולה" - שענינו הכללי והעיקרי הוא חג הפסח, "זמן חירותנו", כשמודים להקב"ה על הנסים והנפלאות שהראה בעת יציאת מצרים - ראוי אפוא להתעכב על הנסים והנפלאות שהתרחשו ומתרחשים בשנה זו בתקופה הנוכחית.

...כיון ש"בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים", ויציאת מצרים הרי-היא ההתחלה וכוללת את כל הגאולות דבני-ישראל - שעל ידי התבוננות בהנסים והנפלאות דיציאת מצרים אפשר לראות איך שהם משתקפים - "בכל דור ודור", "בכל יום ויום" - בנסים ונפלאות עתה, שעל ידם "הקדוש ברוך הוא מצילנו מידם" מאלו ה"עומדים עלינו" "בכל דור ודור", עד - (כפי שזה מביא את) הנסים והנפלאות בהגאולה השלימה (שהם בדומה להנסים דיציאת מצרים)...

... כשרואים את הנסים שהקב"ה עושה - מעורר זה ביהודי עוד יותר, את ההכרה שהקב"ה הוא בורא העולם ומנהיגו, ושהוא עושה תמיד נסים לבני-ישראל, ו"הקדוש ברוך הוא מצילנו מידם" של אלו ה"עומדים עלינו".

ובפרט שהנסים העכשוויים מזכירים ומחזקים את ההרגש אצל יהודי "לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים", ו"שלא את אבותינו בלבד גאל הקב"ה ממצרים אלא אף אותנו גאל עמהם" - גאולת מצרים היא ההתחלה וכוללת את כל הגאולות (כולל אפילו גאולה ד"גאולנו מן הצרות הבאות עלינו כו"). כנ"ל, ולכן נותנים שבח והודאה, "יודו לשמך", "למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו הוציאנו מעבדות לחירות מיגון לשמחה כו".

לפעול שהקב"ה יוסיף בנסים

ועוד וגם-זה עיקר: האופן העיקרי איך מקבל יהודי את הנסים ופועל שהקב"ה יוסיף בנסים - ע"י זה שהוא מוסיף בלימוד התורה וקיום המצוות בהידור,

כולל - מצות תפילין (שהיא הרי אות זכר ליציאת מצרים) - והוקשה כל התורה כולה לתפילין - שעל-ידי-זה נפעל "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך", עד שאומות-העולם מעוררים את בני-ישראל שהצלתם בעבר ובעתיד (עוד יותר) היא כיון ש"שם ה' נקרא עליך", וכן - "יודו לשמך".

ובלימוד התורה עצמו - במיוחד בלימוד פנימיות התורה, שעל-ידי-זה נפעל "אתי מר" דא מלכא משיחא, "אראנו נפלאות" בגאולה האמיתית והשלימה.

ונוסף על עבודתו הפרטית, צריך גם להשפיע על עוד יהודים, ע"י הפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, כולל ובמיוחד - אצל היהודים אלו שיוצאים עתה (ביציאת "מצרים") מהמדינה ההיא.

...ויהי-רצון שלא יצטרכו לדבר ולספר אחד לשני אודות הנסים, כיון שכל-אחד-ואחת יראה ורואה זאת בגלוי, מראה באצבעו ואומר זה, ומכיר ומודה לה' על הנסים,

עד שהוא לא מתבייש לצאת בריקוד בגלל הנסים הגלויים!

כיון שהוא לא משכנע את עצמו שאין מה לרקוד ולהרעיש על הנסים שהקב"ה מראה, אלא אדרבה: הוא בא לידי הכרת האמת לאמיתו, א. שהקב"ה מראה נסים גלויים, וכן ב. שצריך להיות על כך בשמחה גדולה...

(חלקים משיחת אור ליום ד' פ' שמיני, כ"ו ניסן ה'תשנ"א - מוגה)

התמונה שחוללה מהפך

גדליה לבקוביץ

הקשר הנשמתי של כל יהודי, עם נשיא הדור, הרבי שליט"א מלך המשיח, הינו ישיר ורבים וטובים יכולים להעיד עליו.

ולא בכדי, הלא נאמר בזוהר הק' כי לנשיא הדור, ישנה את היחידה הכללית, הקשורה לנשמתו של כל יהודי.

ר' גדליה לבקוביץ מבית שמש מספר סיפור שיכול להעיד על כך. עד לפני תקופה, הוא היה בעלים של מאפייה קטנה ושמה "מאפיית הגאולה". ריח של לחמים טריים, עוגות שמרים מתוקות וחלות לשבת מילא את הרוחב, ולקוחות נכנסו ויצאו כל הזמן, כמו משפחה שחוזרת הביתה.

יום אחד נכנס למאפייה חב"דניק עם זקן אדמוני, חיך רחב וניצוץ בעיניים. הוא ניגש לגדליה ושאל: "רוצה לתלות תמונה של הרבי שליט"א מלך המשיח על הקיר?"

גדליה ענה מיד: "למה לא? תן לי אותה".

הוא תלה את התמונה על הקיר, ליד שאר תמונות הרבנים שהיו לו בחנות. הוא אפילו חיך לעצמו כשהביט בתמונה החדשה. לא חשב אז שיקרה מזה משהו מיוחד.

אבל כבר למחרת בבוקר, נכנסו לחנות שתי נשים - אחת מבוגרת ואחת צעירה - כשהן ממרות בבכי. גדליה נבהל. הוא הציע להן לשבת ולהרגע, הביא להן מים וניסה להבין מה קרה.

אחרי שהן נרגעו, אמרה האישה המבוגרת: "זו הבת שלי. רק עכשיו חזרנו מהרופא. אמרו לנו שההריון שלה בסכנה ושהיא צריכה לעשות הפלה. אנחנו לא מצליחות לעכל את זה. זו גזירה נוראה..."

גדליה הביט בהן, ואז הרים את העיניים אל התמונה שתלה רק אתמול. בליבו אמר לרבי שליט"א מלך המשיח: "רבי יקר, אומרים שאתה צדיק גדול ועושה ניסים. אם תפעל שהעניין הזה יסתדר בטוב - אני נהיה חסיד שלך!"

הוא חיך אל הנשים ואמר: "תסמכו על הקב"ה. יהיה טוב. באמת. אני מאמין בזה". הנשים נרגעו מעט, הודו לו ויצאו.

עברו כמה ימים, ובלב של גדליה בוערת אמונה פשוטה. הוא הרגיש שהרבי שליט"א מלך המשיח כבר פעל את העניין. הוא התחיל לבוא לבית הכנסת של חב"ד בשכונה, שמע שיחות, למד חסידות, התחזק, ואט אט החל להיות חסיד - כמו שהבטיח אז בליבו.

השינוי ניכר גם במאפיה, שהפכה להיות מוקד של הפצת בשורת הגאולה, לצד

כבר למחרת בבוקר, נכנסו לחנות שתי נשים - אחת מבוגרת ואחת צעירה יותר - כשהן ממרות בבכי. גדליה נבהל. הוא הציע להן לשבת ולהרגע, הביא להן מים וניסה להבין מה קרה

תמונת הרבי שליט"א מלך המשיח נתלה סטיק המבשר על באותו בקרוב ממש, וספרי אגרות קודש נוספו ליד הקופה למצטרכים ומתעניינים.

שלוש שנים אחר כך, ביום שישי אחר הצהריים, עמד גדליה ליד הסופר המקומי, כמו כל שבוע, ואסף מצרכים למשפחות נזקקות. פתאום ניגש אליו אדם שהוא לא הכיר, "סליחה", אמר, "אתה גדליה לבקוביץ?"

"כן", ענה גדליה.

"זוכר את שתי הנשים שנכנסו אליך למאפייה לפני שלוש שנים? עם הבשורה הקשה על ההריון?" שאל האיש.

"בוודאי", אמר גדליה, "זוכר מצויין".

"ובכן", המשיך האיש, "הצעירה היא אשתי. הרבי שליט"א מלך המשיח, יחד איתך, הייתם שליחים של הקב"ה. ההריון הצליח, נולד לנו בן, והשבוע אנחנו חוגגים לו חלאקה (תספורת ראשונה בגיל 3). אני רוצה להזמין אותך להיות אורח הכבוד שלנו בחגיגת החלאקה..."

הייתה זו הברכה שהצילה את הילד שחוגגים לו שלש זה עתה, שהפכה גם את חייו. ■

המטה להצלת העם והארץ, ת.ד. 6132 פתח | מדברי הרבי שליט"א מלך המשיח בענייני שלימות הארץ

טיפול עליהם אימתה ופחד

וכשיוודעים שלא "כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה", אלא הולכים בשליחותו של הקב"ה שהוא "אלקי הצבאות", שבפרט זה הוא אמר שיש לפעול גם בדרך הטבע - "יוצאים עליהם בכלי-זיין" - אזי ישנה ההבטחה הברורה ש"ואולך אתכם קוממיות".

(משיחת מוצאי שבת-פרשת שמיני מברכים-החודש ניסן, תשל"ח - בלתי מוגה)

לעילוי נשמת ר' יצחק ב"ר ניסים ע"ה ברוך נלב"ע כ"ט בניסן ה'תשפ"א והקיצו ורננו שוכני עפר והוא בתוכם

מורה שיעור בלימוד הרמב"ם היומי

י"ז ניסן - ג' אייר

פרק אחד ליום	שלושה פרקים ליום	יום שיש
פרק ז.	פרק ח. נוסח ההגדה. הל' שופר. פרק א-ב.	שבת קודש
פרק יא.	פרק ג-ה.	יום ראשון
פרק יב.	פרק ו-ח.	יום שני
פרק יג.	הלכות שקלים.. בפרקים אלו. פרק א-ג.	יום שלישי
פרק יד.	פרק ד. הל' קדוש החודש.. בפרקים אלו. פרק א-ב.	יום רביעי
הל' גיבה.. בפרקים אלו. א.	פרק ז-ה.	יום חמישי
פרק ב.	פרק ו-ח.	

גאולה עם בני הנוער בגילה

גם או שלא! המנהל השיב 'כן, אוקיי', ואז אמרתי כי אין בעיה, אלך כעת להביא את המצות לחלוקה, שכן מלכתחילה הזמנתי כמות שתספיק גם להם. החלוקה של המצות היתה גם לרפואת אימו של אחד התלמידים, דבר שעזר למנהל להסכים לכך".

רוצים משיח

את החלוקה השנה הוא עשה כבר בתוך הכיתות באישור המנהל, וגם מי שבתחילה הרים גבה הרי שלבסוף שמח לקבל את המצה.

הקשר עם צוות המורים ומשפחות התלמידים התהדק במשך הזמן. הרב ליפשיץ מוזמן לא פעם לאירועי חנוכה הבית בבתיים, שמחות משפחתיות, ובכלל קשר חם ואישי שהוביל למחנה קיץ שבשנה האחרונה כלל כ-50 נערים חלקם ממשפחות לא דתיות.

בנוסף מתקיימים כמובן גם שיעורים באמצע השבוע. "אנחנו רואים במוחש את התממשות דברי הרבי שליט"א מלך המשיח שהנוער הוא הכוח הכי חזק, ובעז"ה מתכננים להמשיך ולהגדיל את הפעילות - לעשות דוכן תפילין בקביעות בכל יום, עם הרחבת הפעילות בחגים.

גם בנושא משיח וגאולה, ניכרת ההתעוררות. כאשר לרבים מבני הנוער יש כרטיס משיח בטלפון שלהם, ובכלל רבים שואלים ולומדים על הנושא, בצפייה דרוכה להתגלותו תיכף ומיד.

הפעילות בשכונה הולכת וגדלה. בשנה האחרונה נפתח גן ילדים, והפעילות התרחבה גם מול התושבים, לדוגמה: ארגון שפרה ופועה לילודות. יצוין כי כמו עם בני הנוער, גם פה אנו רואים שכולם רוצים ושמוחים לשמוע על בשורת הגאולה, והתגלותו של הרבי שליט"א מלך המשיח, תיכף ומיד ממש". ■

עם המנהלים בחלוקת המצות

הקשר עם המורים ומשפחות התלמידים התהדק במשך הזמן. הרב ליפשיץ מוזמן לא פעם לאירועים משפחתיים

מצה שמורה לתושבי 'מורדות גילה' ולנערים בשכונה.

מצות לכל אחד

הוא מספר על אפיזודה בקשר לכך: "בשנה שעברה, ניגשתי למנהל בית הספר ושאלתי אותו אודות חלוקת מצה בבית הספר. 'נחשוב על כך', השיב. בינתיים פניתי אל מנהלת החטיבה שאמרה 'כן, זה נשמע טוב'. כאשר הגעתי עם כל המצות אל בית הספר, הבחין בי המנהל ואמר 'היי, מה זה?' אמרתי 'אלו המצות לחלוקה בחטיבה, אבל עוד לא אמרת האם אתה רוצה

רבות מדבר הרבי שליט"א מלך המשיח על כוחם של הצעירים. הוא מסביר כי הם אינם אוהבים פשרות, ויש להם מרץ רב לפעול, אך הם זקוקים להנהגה שתכוון אותם. צריך להניף את הדגל הנכון ולרתום אותם לפעולה סביב האידיאולוגיה המתאימה להוראות תורתנו הקדושה, כדי שלא יבזבו את מרצם לשווא.

הכוונה מזויקת

זה מה שעושה הרב יוסף יצחק ליפשיץ בשכונת גילה בירושלים. הוא מניף את דגל המשיח ומרכז את הצעירים סביב ערכים של תורה וגאולה, מצוות ויהדות. הוא מספר כיצד הכל התחיל: "בתקופה שטרם חתונתי, כתבתי מכתב לרבי שליט"א מלך המשיח וביקשתי את ברכתו הקדושה לחתונה. הנחתי את המכתב בתוך ספר 'אגרות קודש', וכאשר פתחתי את הספר קראתי את המענה למכתבי. הרבי שליט"א מלך המשיח כתב לי שם כי לכל אחד יש את הנושא העיקרי בו הוא צריך לעסוק, ודרך העיסוק בנושא זה הוא מקבל את כל הברכה והשפע בחייו, ובנוגע להקמת בית בישראל, הנה הכל תלוי בכך שיתעסק בפעילות עם הנוער".

בשנים מוקדמות יותר פעל הרב יוסף יצחק במסגרות קייטנות ומחנות קיץ, אך היה זה עם ילדים, לא עם נוער. אולם כאשר ישנה הוראה מהרבי שליט"א מלך המשיח, לא מתחשבים במאורעות העבר אלא נגישים לפעולה. ואכן זמן קצר לאחר חתונתו, החל ללכת פעם או פעמיים בשבוע אל בני הספר התיכונים בשכונה, לעמוד בכניסה ולהניח תפילין לנערים.

אט אט החל ליצור קשר עם הצעירים, לקבוע שיעורי תורה, ולהרחיב את מעגלי הפעילות. אחת הפעולות הנרחבות ביותר מתבצעת לפני חג הפסח, בחלוקת

נצה והדרכה

מדברי נשיא הדור שליט"א, משיח צדקנו

בקדושה - אין ענין של מיתה

באמת, צריך יום השנה לעורר כאן למטה לא תנועה של היפך השמחה, אלא תנועה של תשובה רצינית, התבוננות וחשבון הנפש: להתאים את החיים האישיים כאן בעולם הזה, למהלך חיי הנשמה למעלה - בעליה אחר עליה.

זאת אומרת, כשם שהנשמה למעלה מתעלית כל שנה, בהליכה מחיל אל חיל, כך צריכים כאן למטה כל אלה הקשורים עם הנשמה, ללכת גם הם מחיל אל חיל ע"י התעלות בתורה עבודה וגמילות חסדים.

ועל ידי זה גורמים גם לנפטרים את הנחת רוח הכי גדול האפשרי.

זה מדגיש גם את ההשקפה היסודית בדתנו, שבאמת ענין המיתה בכלל אינו קיים בקדושה - ואצל יהודים בפרט. ישנו רק מעבר מעולם אחד לשני.

ואצל אלו שבתקופת חייהם כאן למטה היו קשורים תמיד בקדושה תורה ומצוות,

המעבר הוא באותו כיוון בעילוי אחר עילוי, מחיל אל חיל, קודם בעולם הזה הגשמי ואחר כך בעולם הבא, בעליה אחר עליה.

(אגרות קודש חלק נ עמוד יח - תרגום)

התנהגות מזיכרון שמשפיעה על הצאצאים

כותבת אודות בנה... שי' שאינו מפותח כראוי ושואלת את דעתי ומבקשת ברכה:

הנני שמח לקרוא במכתבה שזוכרת את מוצאה ובפרט את סבה שהיה מפורסם בעולם החסידי וגם את אביה, עליהם השלום, ותקותי שאין זה רק שזוכרת אותם, אלא שזה גם משפיע עליה שתנהיג את ביתה ברוח כזו שתשמח לא רק את אביה אלא גם את סבה, עליהם השלום, וע"י זכרון זה ממשכיכים ומקבלים ומכילים את הברכות מהשם יתברך בנוגע לעצמה ובנוגע לילדיה שיחיו.

(אגרות קודש חלק ה עמוד שלב - תרגום)

קדמי ביטוחים

הבית של הביטוחים

בנהלת ר' קדמי

כל הביטוחים בקדמי ביטוחים

מתקשרים ומרוויחים - 2770*